

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 πρέχοντος Σεπτεμβρίου ἕως 15 προσεχούς Σεβρίου 1897· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον. Οὐδεμίαν συνδρομὴν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1896. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Τὸ θρησκευτικόν Ζήτημα ἀπασχολεῖ σήμερον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔσωτερικόν ἢ ἔξωτε-
ρικόν τὴν Σερβίαν, Ρωμουνίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν καὶ δικαίως, διότι τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα, ὡς ὁ χρόνος καὶ τὸ παρελθὸν ἐδίδαξαν, ἐχρησίμευσαν ὡς βάσεις καὶ βελόνες τῶν πολιτικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα βραδύτερον ἀνεφάνησαν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιβολῇ αὐτῶν. Ἡ Βουλγαρία ἤρχισε διὰ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων κατὰ τὸ 1863—1866 μόλις καὶ σήμερον ἀποτελεῖ ἴδιον κράτος ἀπειλοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πρὸ τῆς ἀνακαινήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος κατὰ τὸ 1850 ἢ 58 οὐδεὶς βούλγαρος ὑπῆρχεν, ἀνωμολόγουν δὲ πάντες ὅτι ἦσαν Ἕλληνες καὶ ἐκαυχῶντο διὰ τοῦτο. Ἐκτοτε ἀντεστράφησαν οἱ ὅροι καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐκαυχῶντο διὰ τὴν ἐλληνικὴν καταγωγὴν τῶν εἶνε σφόδρα βούλγαροι πατριῶται καὶ διώκται τοῦ ἐλληνισμοῦ. Εἰκότως δὲ ἐλλύσαν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐλληνισμοῦ τὰ τελευταῖα Σερβο-ρωμουνικὰ κινήματα καὶ ἐξήφθη ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, διότι ὁ ἐλληνισμὸς οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν ἐπιρροήν του ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐλληνικὴ γῆ καὶ δὲν εἶνε εὐπρόσδεκτα τὰ ἐλληνικὰ ἄνθη· τὸ δὲ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπολιτεύθη πάντοτε μετ' ἐχεφροσύνης καὶ οὐδενὸς λαοῦ ὑποκειμένου αὐτῷ ἐπέζητησε τὸν προσηλυτισμὸν καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐθνισμοῦ αὐτοῦ. Τούναντιον ἀπονέμει πρὸς πάντας τὸ δικαίον ἄνευ ἐξαιρέσεως καὶ τυγχάνει ὁ φυσικὸς προστάτης καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐὰν δὲ οἱ Σέρβοι, ὑποκινούμενοι σήμερον ὑπὸ τῶν υπερφιάλων πατριωτῶν τοῦ Βελιγραδίου κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἐγείρωσι ἀσθενῆ ἀντίδρασιν καὶ θόρυβον, οὐδεὶς ὀφείλει νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ διασεισθῇ τοῦ Πατριαρχείου ἡ δύναμις, ἐὰν δὲ οἱ ρωμῶνες ἀποπειρῶνται νὰ ἐγκαταστήσωσιν εἰς τὸ Βυζάντιον ἐξάρχiam οὐδεὶς ὀφείλει νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς οὕτως ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς ὁσημέραι συγκεντροῦται θὰ ἐπιτρέψῃ τοιαύτην βεβήωσιν τῶν προνομίων τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας. Εἶσαι ρωμῶνος; οὐδεὶς σὲ ἐμποδίζει νὰ ἔχῃς οἰσδήποτε θέλεις αἰσθημὰ· εἶσαι Σέρβος; τὸ ἴδιον. Τί λοιπὸν θέλετε ἐγχειρόμενοι κατὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοξέοντες κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ; τί σκοπεῖτε διὰ τῶν ἐν Βελιγραδίῳ συλλαλητηρίων καὶ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ κολακευτικῶν ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου ἐκδουλεύσεων; οὐδεὶς σὰς κατεπάτησε τὰ δικαιώματα οὔτε ἐκ μέρους τοῦ πατριαρχείου, οὔτε ἐκ μέρους τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἥς ἡ ἐπίσημος μαρτυρία ἠκούσθη προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐν ἡ μακρὰ ἐγένετο συζήτησις καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Σκουζές εἶπεν ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς ἀνατολῆς

οἱ ὀρθόδοξοι εἰμεθα ἀδελφοί, ὁ δὲ χωρισμὸς αὐτῶν δὲν συντελεῖ εἰς τὴν κραταίωσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν δι' ἧς ἕκαστος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ὅ, τι ζητεῖ. Ὁ δὲ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς κ. Δηληγεώργης ἐξήτασε τὸ ζήτημα ὑπ' ἣν ἔδει ὕψιν καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ δικαιοδοσία τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου στηρίζεται ἐπὶ φερμανίων καὶ ἐπὶ τῆς Βερολι-
λείου ἐπὶ συνθήκης. Οὕτω διεδηλώθη ἐν τῇ ἐλ-
ληνικῇ βουλῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδένα θεωρεῖ ἑθρὸν οὔτε ἐκ τῶν Σέρβων οὔτε ἐκ τῶν ρωμῶ-
νων, ἀλλ' ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν εἶναι παράνο-
μοι καὶ ἐφ' οὐδενὸς στηρίζονται δικαίου, ὁ δὲ
πρωθυπουργὸς προσέθηκε τελευταῖος ὅσα κατω-
τέρω δημοσιεύομεν ὅλη. ὅτι ἐὰν τὰ προνόμια
τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου διατρέξωσι κίν-
δυνον, ἐὰν ἡ Πύλη ἀρνηθῇ τὴν ἀναγνώρισιν
τοῦ μητροπολίτου Σκοπίων, ἐὰν ἄλλο τι ἐπι-
χειρήσῃ μειοῦν τὰ προνόμια ταῦτα οὔτε ἡ ἐλλη-
νικὴ κυβέρνησις οὔτε τὸ πανελλήνιον θὰ ἐπιτρέ-
ψῃ τοῦτο. Ἐπρεπε νὰ ἀκουσθῇ τοιαύτη φωνὴ
ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ὑπὲρ
τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν διότι ἡ φωνὴ αὕτη ἐνι-
σχύει ἐκείνους οἵτινες, ὅπως διακώσωσι τὴν ἐθνι-
κὴν ὑπαρξίν καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, εὐρίσκον-
ται ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ κρατῶσι καθ' ἑκάστην
ἀπειλητικὴν ράβδον καὶ νὰ ἀγωνίζωνται ἀπε-
γνωσμένως.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ διάλυσις τῶν ταγμάτων μετὰ τὰς πρώτας χιόδας.
— Ἡ κατάστασις τῶν ρεδιφιδῶν. — Ὁ φόβος
ἐλπίου. — Τί θὰ βγάλῃ ἡ ἀνοιξίς; — Διὰ τὸ τίποτε
φυλακὴ καὶ ὁλοκλήρον τὸ χωρίον εἰς Ἰωάννινα.
Ὁ χειμὼν ἐπέφερε τὴν κατάπαυσιν τῶν
στρατιωτικῶν κινήσεων, συγκεντρώσεων καὶ με-
τασταθμεύσεων καὶ οἱ κάτοικοι, οἵτινες εὐρί-
σκοντο εἰς διαρκὴ φόβον, ἀνησυχίαν καὶ ἀγω-
νίαν ἤρχισαν κάπως νὰ συνέρχωνται καὶ νὰ σκέ-
πτωνται μόνον περὶ τοῦ προσεχούς μέλλοντος,
ὅταν θὰ ἀνοιξῇ τὸ κλαρί καὶ θὰ λαλήσῃ ὁ κού-
κος. Τί τότε θὰ συμβῇ; ὁποῖα θὰ εἶναι ἡ τύχη
τῆς Ἡπείρου; αὐταὶ εἶνε αἱ σκέψεις παντὸς Ἡ-
πειρώτου χριστιανοῦ ἢ ἀλβανοῦ. Πάντες δὲ εὐ-
χονταὶ ὅπως ἐπὶ τέλους ἡ ἐλεεινὴ ἡμῶν κατά-
στασις λάβῃ οἰανόηποτε λύσιν, διότι καὶ ὁ τό-
πος κατεστράφη καὶ καταστρέφεται καὶ οἱ κά-
τοικοι ἐξαντλοῦνται καὶ ἀποθαρρύνονται. Τὰ
τάγματα τῶν ρεδιφιδῶν διελύθησαν καὶ οἱ ἀτυ-
χεῖς στρατιῶται ἀφίθησαν ἐλεύθεροι νὰ ἀπέλ-
θωσιν εἰς τὰς οἰκίας των ἐν ἐλεεινῇ καὶ οἰκτρᾷ
καταστάσει, ἀσθενεῖς, γυμνοί, πειναλέοι, ἀπο-
γοητευμένοι· αὐτοὶ πρῶτοι εἶνε ἔτοιμοι νὰ ρί-
ψωσι τὸν λίθον τοῦ ἀναθήματος κατὰ τῆς πα-
ρούσης καταστάσεως ἢ ὁποῖα καὶ αὐτοὺς κατα-
στρέφει καὶ τὰς οἰκογενείας των ρίπτει εἰς τὰς
ὁδοὺς καθ' ἑκάστην ἄνευ στήρηγματος καὶ προ-
στασίας. Καὶ μήπως εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ θεία
αὐτῶν τελειοῦνται; Ποῖος ἠξέυρει ἐὰν νείαι συμ-
φορὰ δὲν ἀναγκάσωσι τὴν κυβέρνησιν νὰ τοὺς
ἀνακαλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ὡ! ἐὰν τοῦτο συμβῇ
πάλιν κανεὶς δὲν θὰ προσέλθῃ. Ὅσα βράσανα
ὑπέστησαν ἀρκούν πλέον· ἡ οἰκογενειακὴ δυ-
στυχία εἶνε τοιαύτη, ὥστε πάντες θὰ ἀναγκα-
σθῶσι νὰ ἐγερθῶσι κατὰ τῆς κυβερνήσεώς των.
Ἐξ ὧν δὲ τῶν τεκμηρίων δὲν πειθόμεθα ὅτι ἡ
ἀνοιξίς δὲν θὰ γεννήσῃ νέας ἀνησυχίας. Αἱ με-
ταρρυθμίσεις, αἵτινες ἠδύναντο κάπως νὰ βελ-

τιώσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ νὰ ἐπι-
φέρωσι τὴν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν ἐτοιχοκλή-
θη μόνον ὅτι θὰ γίνωσι, ἀλλ' ἀγνωστον πότε
καὶ πῶς. Ἐπειτα δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν
ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις μόνον διὰ τῆς βίας
δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, εἰ
καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ὠφελεῖ τὴν Τουρκίαν.
Ἀλλ' ἐὰν οἱ Τούρκοι εἶχον κεφάλι πρὸ πολλοῦ
ἔπρεπε νὰ μεταρρυθμίσωσι τὸ κράτος των καὶ
νὰ ἀπονείμωσι ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην, διότι
τοιουτοτρόπως δὲν θὰ εἶχον τὰς σημερινὰς ἀνη-
συχίας. Αὐτοὶ ὅμως οὔτε μετὰ τὰ παθήματα δι-
δάσκονται καὶ ἐξακολουθοῦν τὴν βαρβαρότητα,
τὴν καταπίεσιν καὶ τὴν βίαν. Ἐδῶ τοῦλάχισ-
τον εἰς τὴν Ἡπειρον ἐξακολουθοῦν τὸ ἴδιον
βαρβαρὸν ἔργον των καὶ δὲν φοβοῦνται οὔτε τὰς
ἀπειλὰς τῆς Ἀγγλίας, οὔτε τὴν ἐπέμβασιν τῆς
Ρωσσίας οὔτε ἀντιλαμβάνονται οἱ κυβερνῶντες
τὰς συμφορὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἐνσκήψωσιν εἰς τὸ
τουρκικὸν κράτος. Ἀς κοιμῶνται ὅπως τώρα,
ἀς ἀναπαύωνται ἐπὶ τῶν βαρβάρων ἔργων αὐ-
τῶν καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀνα-εἴλῃ ἡμέρα, κατὰ
τὴν ὁποῖαν θὰ πληρώσωσιν ἀκριβῶς ὅσα κακὰ
πράττουν σήμερον.
Ὡς καὶ ἄλλοτε σὰς ἐγραψα διὰ τὸ ἐλαχι-
στον πρᾶγμα διὰ τὴν ἐλαχίστην συκοφαντίαν
συλλαμβανόμενοι οἱ ἀθῶοι πολῖται καὶ ρίπτον-
ται εἰς τὰς φυλακάς· ἡ δὲ δικίησις εἰ καὶ εἶνε
βεβαία περὶ τῆς ἀθωότητός των κωφεύει καὶ
τυραννεῖ τοὺς ἀνθρώπους. Πρὸ τίνος ἐκρατήθη
ἐνταῦθα ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους μῆνας καὶ κατεξο-
δεύθη εἰς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Πογδαριάνης
τῶν Κουρέτων. Ἐνας ἐλεεινὸς παππᾶς τῆς
Πογδαριάνης, ὅστις ἐρημευεῖ εἰς Βροντισμένην
ἐπλάσσε σκευωρίαν κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς ἀνθρώπου
μετὰ τοῦ Χαϊρῆ ἐφέντη πρῶτον δημάρχου Ἰωαν-
νίνων καὶ ἐν τῷ ἄμα σουφάριδες δέσμιοι τὸν
ἔφερον ἐνταῦθα. Τίς ἦτο ἡ αἰτία; ὅτι δῆθεν εἶπε
κάπου ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ ἐξήλθον ἀντάρται
ἢ ὅτι θὰ ἐξέλθουν καὶ χίλια δύο θά, ὅτι ὁ Ντα-
βέλης δῆθεν θὰ ἐξέλθῃ καὶ . . . καὶ . . .
καὶ . . . ἕνα σωρὸ ἄλλα συμπεράσματα. Ὁ
Χαϊρῆ ἐφέντης ὁ πρῶτος δημάρχος Ἰωαννίνων,
ὅστις τώρα εἶνε ψωροδεκατιστὴς ζῶν ἀπὸ τὰς
ἀδικίας τῶν κατοίκων ἐνόμισεν ὅτι ἐπέτυχεν κα-
τάλληλον εὐκαιρίαν, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὸ ντο-
βλέτι καὶ ἀμέσως ἐβάλεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ
ταπεινὰ μέσα· ἐφάντασθη ὁ κύριος ὅτι ἡμπο-
ρῶσε νὰ γίνῃ πασάς. Καὶ τίς ἡ αἰτία; τίποτε
ἐντελὲς. Καὶ τί βγαίνει ἐὰν ἕνας εἴπῃ ὅτι ἡ-
κουσεν ὅτι ἐγένετο τοῦτο ἢ θὰ γίνῃ ἐκεῖνο; Βε-
βαίως τίποτε. Ἀλλὰ πού τὰ ἐννοεῖ αὐτὰ τὸ
τούρκικο κεφάλι. Νάσου λοιπὸν ὁ Χαϊρῆ πλε-
στογραφεῖ τὴν ὑπογραφήν ἐνός διδασκάλου καὶ
ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ καθηραμένου καὶ προ-
δότου παππᾶ, ὅστις ὀνομάζεται Παπακώστας,
τοῦ ἐλεεινοῦ αὐτοῦ ἀντιχρίστου καὶ κακοήθους
παππᾶ, στέλλει τὴν καταγγελίαν· ἐκεῖνα δὲ τῆς
τοιαύτης καταγγελίας ἠχθήσαν ἀπαντες οἱ κά-
τοικοι Πογδαριάνης εἰς Ἰωάννινα, ὑπεβλήθησαν
εἰς ἐξοδὴν καὶ ἀνησυχίας, ὁ δὲ καταγγελλθεὶς ἐπὶ
δύο μῆνας ἐμείνεν ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ὅλα αὐτὰ
διὰ τὸ τίποτε. Δὲν θὰ ἐγίνοντο ὅμως ἐὰν ὁ
Χαϊρῆ πασάς, ὅστις καὶ τὸν τόπον γνωρίζει καὶ
τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὀ-
ψι τὰς τοιαύτας ψευδεῖς καὶ συκοφαντικὰς κα-
ταγγελίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Χθές επί τη επέτειώ εορτή των γενεθλίων της Α. Μεγαλειότητος του Βασιλέως ἐψάλη τὴν 11 π. μ. ὦραν δοξολογία ἐν τῇ Ναῶ τῶν Ἀνακτόρων. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρήσαν οἱ Βασιλεῖς, ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, αἱ Α. Υ. λοιπαὶ πριγκηπίδες, ὁ κ. πρωθυπουργός, οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ καὶ οἱ αὐλικοί, μετὰ τοῦτο δὲ ἡ Α. Μ. ἐδέχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων, τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῶν ἐν τέλει.

— Ἐν τοῖς ἀνακτόροις παρετίθη προχθὲς τὴν ἐσπέραν τὸ δευτερον διπλωματικὸν γεῦμα εἰς ὃ παρεκαθίσαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Έγερτον καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδερ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ ἀμφοτέρων τῶν πρεσβειῶν τούτων.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Νοέμβριον εἰσεπράχθησαν παρὰ τῶν διαφόρων τελωνείων τοῦ Κράτους ἐξ εἰσαγωγῆς ἐν ὧν δρ. 2,340,132, ἐνῶ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους εἶχον εἰσεπράχθῃ ἐν ὧν δρ. 2,827,113.

— Τὸ σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ ἐξετέλει προχθὲς π. μ. ἀσκήσεις εἰς τὰ παραπήγματα, παρέστη δὲ ἐφ' ἱκανὴν ὦραν καὶ ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος ὅστις καὶ ἐπιθεώρησεν τὸ σύνταγμα τοῦτο.

— Ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν μόνον ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Σέχος εἶχεν ὑποβάλει τὴν ἐκ τῆς Δέσχης παραίτησίν του. Προσκληθεὶς ἐνταῦθα ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Διάδοχον καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν. Ἐν τῇ μετὰ τοῦ Διαδόχου συνομιλίᾳ του ἐπέστη ὁ κ. Σέχος ν' ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του. Καὶ πράγματι ὑπέβαλεν ἀναφορὰν εἰς τὴν ὁποίαν δηλοῖ ὅτι ἐκ παρερμηνείας τοῦ κανονισμοῦ τῆς Δέσχης ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του τὴν ὁποίαν ἤδη ἀποσύρει.

— Τὴν κοινὴν προσοχὴν ἥτις εἶνε ἀρκετὰ ἐξηρησιμένη κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἕνεκα τῶν ἐν τῇ Βουλῇ λεχθέντων εἰλικυσε ἡ πρόσκλησις τῶν Τούρκων προξένων ἐν Ἀθήναις. Ἀφίχθησαν δὲ μέχρι τοῦδε ὁ Πατρὼν Μεχμέτ Ἀλῆ Μπέης, ὁ Πειραιῶς Ἐτέμπεης, ὁ Τρικιάλων Σετζιπ βέης, ὁ διερμηνεὺς τοῦ αὐτοῦ προξενείου Ἰωαννίδης, ἀναμένεται δὲ καὶ ὁ Λαρίσης. Τὸ τουρκοσυνέδριον τοῦτο, ὡς ἡ κοινὴ γνώμη τὸ ἀπεκάλεσεν, ἀγνωστον διὰ τῖνα λόγον συνεκλήθη, οὐχ ἥττον ὅμως λέγεται ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρίας, ἥς τὴν κατασκοπεῖαν θὰ καθορίσωσιν οἱ κληθέντες ἐνταῦθα. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον τοῦτο ἔχει ἀληθείας, οὐχ ἥττον ὅμως τὸ δημόσιον φρόνημα ἔχει ἐξεγερθῇ προκληθὲν πρωτίστως παρ' αὐτῆς τῆς στάσεως τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως, τὸ μὲν διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐνταῦθα, τὸ δὲ διὰ τῶν φρικωδῶν καταπίσεων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν καὶ τῆς συστηματικῆς καταπολεμῆσεως παντὸς ὅ,τι ἑλληνικοῦ, ἐνῶ πολλάκις ἐτείνομεν εἰς τὴν ὁμολογίαν ἐπικράτειαν χεῖρα εἰλικρινούς φιλίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κοινῶν συμφερόντων.

— Ὁ ἐν Περσείῳ πρεσβευτὴς κ. Δηλιγιάννης κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκάλεσε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων, καταστήσας συνάμα αὐτοῖς γνωστὸν μέχρι ποίου ὁρίου δύναται νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις χάριν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

— Τηλεγράφημα χθεσινὸν τοῦ ἀστυνόμου Καρδίτσας ἀνήγγειλεν ὅτι συνελήφθη ὁ δολοφόνος τοῦ δημάρχου Καρδίτσας Ἀζᾶ. Ὁ φονεὺς μετὰ τὴν πράξιν του κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντ. Λάμπρα ὅπου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου τῇ ὑποδείξει τοῦ δολοφονηθέντος δημάρχου ὅστις δὲν ἐξέπνευσεν ἀμέσως.

— Κατὰ τὸ τελευταῖον ἐμπορικὸν στατιστικὸν δελτίον τῆς Βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας εἰσηγήθησαν εἰς Βουλγαρίαν ἐμπορεύματα ἐξ Ἑλλάδος κατὰ τοὺς ἀπὸ Ἰανουρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου μῆνας ἀξίας φρ. 222,594, ἀπέναντι 355,761 κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ

παραλθόντος ἔτος, 281,745 κατὰ τὸ 1894 καὶ 26,048 κατὰ τὸ 1893. Τὸ κυριώτερον τῶν ἐμπορευμάτων τούτων εἶνε οἱ οἶνοι, ἔπειτα τὰ ἐλαιόλαδα, σάπωνες, κονιάκ, εἶδη ζαχαροπλαστικά κπλ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ ἡμέτερος συμπατριώτης καὶ φίλος κ. Χ. Χρηστοδασίλης ἔλαβε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Ρωσσίας τὰ διπλώματα τῶν ἀπονεμηθέντων αὐτῷ δύο παρασήμων ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Τσαροῦ τῆς Ρωσσίας. Ὅθεν συγχαίρομεθα ἀπὸ καρδίας τὸν ἀγαπητὸν φίλον ἐπὶ τῇ ἀπονεμῆσει αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ὑψηλῇ ταύτῃ καὶ διακριτικῇ τιμῇ.

— Ὁ φίλος κ. Γεώργ. Χρ. Μάνος, ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Πάτραις τοὺς γάμους του μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ ἐπὶ μαρφώσει διακρινομένης δεσποινίδος Γαρουφαλῆς Σπ. Δρόσου. Εἰς τὰς εὐχὰς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐνοῦμεν καὶ τὰς ἰδικὰς μας. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ὁ συγγενικὸς αὐτῶν βίος νὰ διαρρέσῃ γλυκὺς καὶ ἀμέτοχος πάσης λύπης καὶ στενοχωρίας.

— Ὁ ἐν Πάτραις ἐγκατασταθεὶς ἡμέτερος συμπατριώτης καὶ φίλος κ. Βλάσιος Καραβαγγέλης καὶ ἡ ἀξιότιμος σύζυγος αὐτοῦ Ἀγγελική, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς βαπτίσεως τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς των, παρέθεσαν γεῦμα εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν συγγενῶν των καὶ συμπατριωτῶν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου πολλὰ ἡγήθησαν προποσέας καὶ ὅλοι ἠυχήθησαν ἀπὸ καρδίας νὰ τοῖς ζήσῃ ἡ μικρὰ των Ἑλενίσσα, καὶ νὰ γίνῃ κατὰ τὴν ὠραιότητα ἐφάμιλλος τῆς ὁμωνύμου αὐτῆς ὠραίας Ἑλένης.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχομένη εἰς Κόμην ἡ ἀξιότιμος κυρία Εὐγενία Ἰω. Στεφάνου, τοῦ φίλου βουλευτοῦ.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ξάνθης καὶ ἀνεχώρησαν ὁ κ. Ι. Νικολαΐδης διὰ Καμιάν, Κωνστ. Λιούτσης διὰ Τσονδήαν.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀρτσίσταν ὁ ἰατρός κ. Κωνσταντῖνος Δογοθέτης ἐκ Σερρών καὶ Δ. Ζουρδουμπούλος ἀπὸ Κρούσιου.

— Τὸ ὠραιότατον ποίημα τοῦ κ. Χρηστοδασίλη πλησιάζει νὰ ἐξαντληθῇ. Ὅστις δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ ὡς ἀποστείλῃ λεπτὰ 50.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, 8 Δεκεμβρίου, φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἐταῖροι τοῦ Πανελληνίου γυμναστικοῦ Συλλόγου, ἀξιωματικοὶ τινες τοῦ Πεζικοῦ καὶ Πυροβολικοῦ καὶ ἄλλοι πολῖται, ἅπαντες περὶ τοὺς τριακοσίους συνεκεντρώθημεν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ προέδρου τοῦ Πανελ. Γυμναστ. Συλλόγου κ. Σπ. Λάμπρου. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἑξαισία, περὶ τὴν 9 π. μ. ἐξεκινήσαμεν πάντες πεζῇ καὶ εὐθυμοὶ ἐκ τῆς πλατείας τοῦ σιδηροδρόμου ἐν τάξει στρατιωτικῇ, προηγούμενης τῆς ὠραίας σημαίας τοῦ γυμν. συλλόγου καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς, ἥτις ἀνέκρουε θοῦρα ἐμβατήρια. Μετὰ 3), τῆς ὥρας περίπου ἐφθάσαμεν κάτωθεν τοῦ μετοχίου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, εἰς τὸ Τσεραταῖνι, ἐνθα ἐστάθημεν πάντες. Ὁ κ. Λάμπρος ἀνελθὼν ἐπὶ τινος ὑψώματος κατέδειξεν ἡμῖν τὴν ἱστορικὴν σπουδαιότητα τοῦ μέρους τοῦτου ἐν ᾧ εἶχε στρατοπεδεύσει καὶ ὁ Καραϊσκάκης κατὰ τὸ 1826 καὶ ἀποκρούσει ἐκεῖθεν ἰσχυρὰν τῶν Τούρκων ἐπιθεσιν.

Προχωροῦντες παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω ἐφθάσαμεν εἰς τὸν πολυθρύλητον ὄχλον ὅχλον ἀρχὴ πελαγείας αἰλῶς, κατὰ τὸν ὕψιστὴν Σαλαμινομάχον ποιετήν, ἐνθα ὁ Εἰρῆης ἰστάμενος ἐπὶ ἀργυρόποδος θρόνου καὶ περικλυόμενος ὑπὸ τῶν συμβούλων καὶ γραμματέων του ἐθεάτο τῇ 28 Σεπτεμβρίου τῷ 480 π. Χ. τὴν τρισένδοξον διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἀπαισίαν, μεγάλην καὶ περιβόητον ἐκείνην ναυμαχίαν τῆς Σαλαμῖνος. Ὁ ὅχλος αὐτὸς τανῦν καλεῖται Κερατόπεργος, ἵδρυται δὲ ἐπ' αὐτοῦ πυριταποθήκη ἐπὶ τῆς ἐπιφανοῦς ταύτης θέσεως ἐξ ἧς κάλλιστα φαίνεται ἅπαν τὸ ἱστορικὸν στενόν, ἡ Ψυτάλεια, ἡ Κυνόσουρα, κτλ. ὁ κ. Λάμπρος μᾶς ἔκαμε σαφεῖς τοπογραφικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐξηγήσεις τῆς ναυμαχίας.

Μετὰ 3), πεζοπορίαν ἐπὶ τοῦ ἀμαξίτου ὁρόμου, ἥτοι τοῦ μέρους ὅπου κατεῖχεν ὁ πολυαριθμὸς στρατὸς τοῦ Εἰρῆου τότε, ἐφθάσαμεν εἰς

τὸ σημερινὸν Πέραμα. Ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ Ναυστάθμου, ἀνέπτυξεν ἡμῖν ὁ κ. καθηγητὴς καὶ ἐν συνόμῳ τὰ τῆς περιτύστου ναυμαχίας, ἐπέρανε δὲ τὴν γλαφυράν αὐτοῦ καὶ ἐνθουσιώδη διδασκαλίαν διὰ τῶν ἐξῆς, προβλέπων αὐτὸς τε καὶ πάντες οἱ ἀκροαταὶ ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι ἐθνικοῦ ἡμῶν στόλου ἐν συγκινήσει: «Ἐχει μέγαν σκοπὸν ὁ ἐκεῖ ὁρμῶν στόλος. Πῶς εἶναι δυνατόν μετὰ τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ 21 τὰ ὁποῖα ἐξ ἴσου ἀνέδειξαν ἀνταξίους πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην, τὸν Μισαύλην καὶ τὸν Κανάρην τὸν Τσαμαδὸν καὶ τὸν Σαχτούρη, τὸν Τομπάζην καὶ τὸν Παπανικολῆν, νὰ μὴ φαντασθῶμεν ὅτι τὰ ἐκεῖ ὁρμούντα πλοῖα εἶναι οἱ ἀκτεωροὶ καὶ σωματοφύλακες τῶν τριήρων ἐκείνων τῆς ἀρχαιότητος, μόρια τοῦ ἡρώισμου τῶν ὁποίων ἡ Σαλαμινεῖα ποντιάς ἐναποθέτει εἰς ταῦτα, ὅτι δὲ μίαν ἡμέραν θὰ ἐξέλθωσι τοῦ κόλπου τούτου φέροντα εἰς τὰ ἀκροστόλια τῶν τὰ τουρκικὰ λάφυρα!»

Χειροκροτήματα παταγώδη καὶ ζητωκραυγαὶ ἐγκάρδιοι ἐπέσπεψαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Λάμπρου, ἡ δὲ μουσικὴ εὐθὺς ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Εἶχε παρέλθει ἡμίσεια σχεδὸν ὥρα ἀπὸ τῆς μεσημβρίας καὶ ὁ κ. Λάμπρος προσκαλεῖ πάντας ἵνα καθήσωμεν παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ συμφάγωμεν ἀδελφικῶς καὶ συνεφραθῶμεν, ὅπερ καὶ ἐγένετο· ἐφαγομεν ὅ,τι ἕκαστος εἶχε φέρε μεθ' ἑαυτοῦ, λιτὸν πάντοτε φαγητόν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως καὶ χαρᾶς.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Συλλόγου κ. Γεωργαντᾶς ἤγειρε τὸ ποτήριόν του ὑπὲρ τοῦ κ. Λάμπρου, μοχθούντος ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου γυμναστικοῦ Συλλόγου ὅστις ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς πρώτους ἀθλητὰς καὶ ὅστις ἔκτοτε ἔχει ἐτι σπουδαιότεραν ἀποστολὴν καὶ ἡγεῖται τὴν ἐν τῷ μέλλοντι σωματικῇ διαπλάσει· εἶτα ὁ κ. Λάμπρος ἔφερεν ἐνθουσιώδη πρόποσιν ἥτις ὑπὸ τὴν πολλὰ πλὴν αὐτῆς ιδιότητα ἐδόνησε τὰς μυχίας χοροῦ τῶν φοιτητῶν, τῶν ἀθλητῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑποδούλων. Ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων ἀνταπήντησε ὁ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» συντάκκης κ. Γάγαρης· καὶ ἄλλοι ἔφερον καταλλήλους προποσέας, ὡς ὁ ἐνθουσιώδης γραμματεὺς τοῦ γυμναστικοῦ Συλλόγου κ. Ἀντωνόπουλος, οἱ ἀξιωματικοί.

Ταῦτα ἐπηκολούθησε χορὸς μέγας προσεχάρχοντος τοῦ κ. Λάμπρου, γέροντες καὶ νέοι ἐκεῖ συνεχόρευσαν, τὸν Συρτόν, τὸν Καλαματιανόν, τὸν Τσάμικον καὶ ἄλλους ἐθνικοὺς χοροὺς μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Τοὺς ἐθνικοὺς χοροὺς διεδέχθησαν μικροὶ ἀγῶνες δρόμου, ἄλματος, δίσκου, σφαιροβολίας καὶ πάλης.

Περὶ τὰς 4 μ. μ. ἐξεκινήσαμεν πάντες διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐν τάξει, ὅτε μὲν τῆς μουσικῆς ἀνακρουούσης διάφορα ἐθνικὰ ᾠσματα, ὅτε δὲ ἡμῶν ἀδόντων καὶ ζητωκραυγάζοντων ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, Ἡπείρου, Κρήτης καὶ τοῦ Πανελληνίου. Κατὰ τὴν 6 μ. μ. ἐφθάσαμεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀντήλθομεν κατενθουσιασμένοι καὶ συγκινημένοι εἰς Ἀθήνας, εὐχαριστήσαντες τὸν Σεβαστόν καὶ ἐνθουσιώδη καθηγητὴν κ. Λάμπρον εἰς οὗ τὴν προθυμίαν καὶ πρωτοβουλίαν ὠφείλετο ἡ ἐκδρομὴ αὕτη καὶ εὐχθέντες ἵνα συχνὰ ἐπαναλαμβάνωνται τοιαῦτα ἱστορικά καὶ ἀρχαιολογικά ἐκδρομαὶ αἵτινες ὑπὸ ποικίλας ἐσόδους εἶναι ὠφελιμώταται.

Σ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«University»

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο καφενεῖον γεωστὶ ἡνέωξε τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κοινόν, διευθυνομένον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου Ἰωάννου Κωνσταντινίου Ἡπειρώτου ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ρεβενήτι τοῦ Ζαγορίου παρέχει πᾶσαν πληροφориάν εἰς πάντα ἑλληνα ἀπαιτούμενον εἰς Βουκουρεστίον. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἡπειρώτην καὶ εἰς πάντα ἑλληνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.